

Provinciaal blad nr. 2008 - 15

Rubriek
I

Uitgegeven op
26 februari 2008

Inlichtingen bij
mw. F. Plekenpol, telefoon 038 499 89 07

Gedragscode bestuurders provincie Overijssel 2004.

Besluit van Provinciale Staten d.d. 4 februari 2004, nr. PS/2003/851.

Provinciale Staten van Overijssel,

gelezen het voorstel van de Gedeputeerde Staten d.d. 10 december 2003, kenmerk MI/2003/794;

besluiten:

vast te stellen de navolgende

Gedragscode bestuurders provincie Overijssel 2004

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

- 1.1. Onder 'bestuurder' wordt verstaan: de leden van Provinciale Staten, de Commissaris van de Koningin en de leden van het college.
Onder 'het college' wordt verstaan: het College van Gedeputeerde Staten.
- 1.2. Deze gedragscode geldt voor alle bestuurders van de provincie Overijssel.
- 1.3. Deze gedragscode is openbaar door plaatsing op het internet en het intranet van de provincie Overijssel en door derden te raadplegen.
- 1.4. Bij twijfel over de uitleg en/of strekking van deze gedragscode c.q. van regelingen die integriteitsaspecten in zich hebben, maakt de bestuurder de aard en achtergrond van zijn/haar twijfel onverwijld kenbaar aan de griffier en/of de secretaris. Indien hiertoe noodzaak bestaat, wordt de kwestie door hen voorgelegd aan de Commissaris van de Koningin danwel, indien het een kwestie de Commissaris van de Koningin zelf betreft, aan het college.
- 1.5. Deze code wordt aangehaald als: 'Gedragscode bestuurders provincie Overijssel 2004'.

Hoofdstuk 2. Omgangsvormen

- 2.1. De bestuurders onthouden zich van ongewenst gedrag. De afhandeling van een melding van ongewenst gedrag geschiedt conform het Reglement Klachtenbehandeling seksuele intimidatie, agressie en geweld provincie Overijssel.

Hoofdstuk 3. Belangenverstrengeling

- 3.1. Alvorens zijn ambt te aanvaarden, legt de bestuurder conform de Provinciewet een eed of belofte af. Deze eed houdt onder meer in dat de bestuurder de plichten als lid van Provinciale Staten, Commissaris of gedeputeerde naar eer en geweten zal vervullen.

- 3.2. Bestuurders doen opgave van eventuele (financiële) belangen in ondernemingen en/of organisaties waarmee de provincie Overijssel betrekkingen onderhoudt en wel op de wijze die in artikel 11 van de Provinciewet is omschreven met betrekking tot de melding van nevenfuncties.
- 3.3. Bij publiek-private samenwerkingsrelaties voorkomt de bestuurder (de schijn van) bevoordeling.
- 3.4. Een bestuurder die familie- of vriendschapsbetrekkingen of anderszins persoonlijke betrekkingen heeft met een aanbieder van diensten aan de provincie, onthoudt zich van deelname aan de besluitvorming over de betreffende opdracht.
- 3.5. Een bestuurder neemt van een aanbieder van diensten aan de provincie geen faciliteiten of diensten aan die zijn onafhankelijke positie ten opzichte van de aanbieder kunnen beïnvloeden.
- 3.6. Een oud-bestuurder wordt gedurende een jaar na beëindiging van zijn ambtstermijn uitgesloten van het verrichten van werkzaamheden als zelfstandige ondernemer voor de provincie.
- 3.7. De bestuurder doet buiten het kader van bestaande algemene regelingen bij de provincie privé geen zaken met derden waarmee direct of indirect een werkrelatie bestaat of kan ontstaan en voorzover dit leidt tot op geld waardeerbare voordelen in de privésfeer.

Hoofdstuk 4. Nevenfuncties

- 4.1. Een bestuurder vervult, onverlet de hiertoe in de Provinciewet opgenomen wettelijke onverenigbaarheden, geen (neven)functie waarbij sprake is of kan zijn van strijdigheid met het belang van de provincie.
- 4.2. Een bestuurder maakt melding van al zijn (neven)functies waarbij tevens wordt aangegeven of de functie wel of niet bezoldigd is en wat het tijdsbeslag ervan is. Deze gegevens worden openbaar gemaakt.
- 4.3. Onkostenvergoedingen die een bestuurder ontvangt in verband met een nevenbetrekking uit hoofde van zijn functie als bestuurder, worden gestort in de provinciale kas. De bestuurder declareert vervolgens alle kosten die hij in dat kader maakt bij de provincie, waarna vergoeding plaatsvindt volgens de terzake geldende provinciale regelingen.

Hoofdstuk 5. Informatie

- 5.1. Een bestuurder gaat zorgvuldig en correct om met informatie waarover hij uit hoofde van zijn ambt beschikt.
- 5.2. Een bestuurder maakt niet ten eigen bate of in zijn persoonlijke betrekkingen gebruik van de in de uitoefening van het ambt verkregen informatie.
- 5.3. Een bestuurder betracht te allen tijde volledige openheid van zaken, tenzij sprake is van informatie die geheim of vertrouwelijk is ofwel, binnen de kaders van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob), niet voor openbare verstrekking in aanmerking komt.

Hoofdstuk 6. Aannemen van geschenken

- 6.1. De bestuurder is zich bij voortduring bewust van de kwetsbaarheid van het provinciale bestuur bij het accepteren van geschenken, giften en dergelijke en is terughoudend in het aannemen ervan.
- 6.2. Geschenken en giften die een bestuurder uit hoofde van zijn functie ontvangt, worden gemeld en geregistreerd en zijn eigendom van de provincie. Er wordt een provinciale bestemming voor gezocht.

- 6.3. Indien een bestuurder geschenken of giften ontvangt die een waarde van minder dan € 50,-- vertegenwoordigen, kunnen deze in afwijking van het bepaalde in artikel 6.2. worden behouden en behoeven ze niet te worden gemeld en geregistreerd.
- 6.4. Geschenken en giften worden niet op het huisadres ontvangen. Indien dit toch is gebeurd en deze niet zijn geretourneerd, wordt dit gemeld in het college c.q. het Presidium, waar een besluit over de bestemming van het geschenk of de gift wordt genomen.

Hoofdstuk 7. Declaratiegedrag

- 7.1. De bestuurder declareert geen kosten die reeds op een andere wijze worden vergoed.
- 7.2. Declaraties van bestuurders worden vergoed conform de bepalingen die zijn vastgelegd in de Verordening rechtspositie Statenleden, gedeputeerden en commissieleden (PS-besluit nr. 27 d.d. 15 april 2003) en het Rechtspositiebesluit commissarissen van de Koning (Koninklijk besluit van 14 juni 1994).
- 7.3. Bestuurlijke kosten worden alleen vergoed als hoogte en functionaliteit worden aangetoond.
- 7.4. De secretaris, respectievelijk de griffier, is verantwoordelijk voor de controle en dient zorg te dragen voor een deugdelijke administratieve afhandeling en registratie van declaraties.
- 7.5. In geval van twijfel omtrent een declaratie, wordt deze voorgelegd, ingeval het een declaratie van een lid van het college betreft, aan de portefeuillehouder financiën c.q. ingeval het een lid van Provinciale Staten betreft, aan het Presidium. Zo nodig wordt de declaratie van de leden van het college ter besluitvorming aan het college voorgelegd.

Hoofdstuk 8. Gebruik provinciale eigendommen

- 8.1. Privé-gebruik van provinciale eigendommen of voorzieningen is niet toegestaan.

Hoofdstuk 9. Reizen buitenland

- 9.1. Een bestuurder die het voornemen heeft als bestuurder een buitenlandse dienstreis te maken, heeft toestemming nodig van het college c.q. het Presidium.
- 9.2. Een bestuurder die het voornemen van een reis als bedoeld in artikel 9.1. meldt, verschaft bij de melding informatie over het doel van de reis, de bijbehorende beleidsoverwegingen, de samenstelling van het gezelschap en de geraamde kosten.
- 9.3. Uitnodigingen voor reizen, werkbezoeken en dergelijke op kosten van derden worden altijd besproken in het college of het Presidium en onder meer getoetst op het risico van belangenverstremming. Het provinciaal belang van de reis is doorslaggevend voor de besluitvorming.
- 9.4. Van de reis wordt een verslag opgesteld, dat aan het college c.q. het Presidium wordt verstrekt.
- 9.5. Het voor eigen kosten meereizen van derden is toegestaan en wordt in dat geval bij de besluitvorming van het college c.q. het Presidium betrokken.
- 9.6. Het verlengen van een buitenlandse dienstreis voor privé-doeleinden is toegestaan, mits dit is betrokken bij de besluitvorming van het college of Presidium. De extra reis- en verblijfkosten komen volledig voor rekening van de bestuurder.
- 9.7. De in verband met de buitenlandse dienstreis gedane functionele uitgaven worden vergoed conform de geldende regelingen. Uitgaven worden vergoed voorzover zij redelijk en verantwoord worden geacht.

Zwolle, 4 februari 2004.

Provinciale Staten voornoemd.

Toelichting

Gedragcode bestuurders provincie Overijssel 2004

Toelichting 1.2.

In de artikelen 15, derde lid, 40 c, tweede lid en 68, tweede lid van de Provinciewet, wordt voorgeschreven dat Provinciale Staten voor de leden van Provinciale Staten, voor het college, alsmede voor de Commissaris van de Koningin een gedragscode vaststellen. Een gedragscode heeft tot doel te komen tot een uniforme gedragslijn voor alle provinciale bestuurders, zodat gekozen is voor het opstellen van één gedragscode. Als basis voor onderhavige gedragscode geldt het beleid zoals dat op dit moment door de provincie wordt gevoerd, aangevuld met enkele 'nieuwe' integriteitsbevorderende elementen.

Toelichting 1.3.

Het hanteren van een gedragscode heeft, behalve het versterken van de legitimiteit van het bestuur, ook een sterk functioneel aspect. Door deze code laat de provincie zien dat zij integriteit als een serieuze zaak beschouwt en hieraan grote waarde hecht.

Toelichting 1.4.

Integriteit is in de eerste plaats een kwestie van mentaliteit en bewustwording. Bestuurders moeten zich om die reden steeds bewust zijn van een goede democratische controle en bereid zijn tot verantwoording voor hun bestuurlijk handelen. Een heldere, open discussie is hierbij van groot belang. Collegiale discussie en besluitvorming over gevoelige zaken levert een belangrijke bijdrage aan de versterking van het integriteitsbeleid, zodat het bij onduidelijkheden in de rede ligt hierover zo spoedig mogelijk opheldering te krijgen. Statenleden wenden zich hiertoe bij voorkeur tot de Griffie, terwijl de leden van het college eventuele vragen kunnen neerleggen bij de secretaris. Nopen de geplaatste vraagpunten tot het verkrijgen van een standpunt, dan voorziet de Commissaris van de Koningin in de nodige besluitvorming op grond van diens portefeuillehouderschap voor integriteit. Om te voorkomen dat de Commissaris over een eigen vraagpunt oordeelt, is de bepaling opgenomen dat, in gevallen waar de Commissaris van de Koningin zelf in een dergelijke positie komt te verkeren, de vraag wordt voorgelegd aan het college.

Toelichting 2.1.

Ook bestuurders dienen zich van ongewenst gedrag te onthouden. Indien een medewerker van de provincie toch te maken krijgt met dergelijk gedrag van een bestuurder wordt de klacht conform het Reglement Klachtenbehandeling seksuele intimidatie, agressie en geweld provincie Overijssel gehandeld. Het reglement is bij besluit van Gedeputeerde Staten van Overijssel van 17 maart 1992, kenmerk BPO 92/255, laatstelijk gewijzigd bij besluit van Gedeputeerde Staten van Overijssel d.d. 20 juni 2002, kenmerk MI/2002/209, vastgesteld (zie bijlage III, te raadplegen via het SIS en ligt ter inzage in de bibliotheek).

Toelichting 3.1.

Hoewel het afleggen van een eed of belofte reeds in de Provinciewet is vastgelegd, wordt het in deze gedragscode herhaald. De praktijk laat namelijk zien dat privé-aangelegenheden kunnen leiden tot belangenverstremming, waarbij de bestuurder niet altijd bewust omgaat met de plichten die uit zijn functie als bestuurder voortvloeien.

Toelichting 3.2.

Bestuurders moeten hun taken onbevooroordeeld en objectief vervullen. Het hebben van bepaalde (financiële) belangen of het verrichten van bepaalde transacties kan (de schijn van) belangenverstremming tot gevolg hebben. Openheid in de vorm van publieke kennisgeving kan bestuurlijke perikelen op dit vlak voorkomen. 'Financieel belang' dient hier breed te worden gedefinieerd: het kan gaan om het bezit van effecten in de vorm van een aanmerkelijk belang, vorderingsrechten, onroerend goed, bouwgrond of financiële deelnemingen in ondernemingen en dergelijke. Ook negatieve financiële belangen, zoals bijvoorbeeld schulden uit hypothecaire vorderingen, kunnen in verband met mogelijke belangenverstremming relevant zijn. Voor wat betreft de wijze van melden is om pragmatische redenen gekozen voor aansluiting bij het bepaalde m.b.t. de plicht tot melding van nevenfuncties in artikel 11 van de Provinciewet.

Toelichting 3.3.

Het risico van belangenverstremming zal met name groot zijn in de zakelijke betrekkingen van de overheid met het bedrijfsleven waarbij grote sommen geld omgaan. In het kader van integriteit gaat

het daarom om kwetsbare activiteiten, waarbij het vertrouwen in de overheid in hoge mate in het geding is.

Toelichting 3.4. en 3.5.

Bij belangenverstrengeling betreft het niet alleen mogelijk persoonlijk voordeel voor de bestuurder zelf. Het kan ook gaan om bevoordeling van bijvoorbeeld vrienden en familieleden of van bedrijven en instellingen waarmee de bestuurder als privé-persoon banden heeft. De bevoordeling kan, naast het verlenen van overheidsgunsten, ook bestaan uit het doorgeven van informatie. Op het bestuursorgaan rust de plicht om ertegen te waken dat tot het bestuursorgaan behorende of daarvoor werkende personen die een persoonlijk belang bij een besluit hebben, de besluitvorming beïnvloeden (artikel 2:4 Awb). In artikel 28 van de Provinciewet is voor Statenleden reeds uitdrukkelijk opgenomen in welke gevallen er niet mag worden deelgenomen aan een stemming. Het stemgedrag van bestuurders dient in ieder geval altijd uiterst zorgvuldig te worden afgewogen, en het ligt in de rede dat in geval van dreigende belangenverstrengeling hiervan, voorafgaand aan de besluitvorming expliciet melding wordt gemaakt.

Toelichting 3.6.

Onderhavige bepaling beoogt te voorkomen dat kennis of informatie die is verworven door de werkzaamheden bij de provincie wordt gebruikt voor het realiseren van persoonlijke doeleinden. Met zelfstandige wordt hier bedoeld iemand die in eigen bedrijf zijn bestaan vindt, zoals middenstanders, land- en tuinbouwers en vissers, enz.

Toelichting 4.1.

Op grond van de artikelen 11, 40b en 66 van de Provinciewet zijn bestuurders reeds verplicht om hun nevenfuncties te melden. Voor de leden van het college is verder in de wet reeds opgenomen dat zij geen (neven)functies mogen vervullen waarvan de uitoefening ongewenst is met het oog op een goede vervulling van het ambt (zie de artikelen 40b, eerste lid en 66, eerste lid, Provinciewet). In de artikelen 13, 35c en 67 Provinciewet, zijn de wettelijke onverenigbaarheden genoemd. Voor Statenleden, voor wie in veel gevallen juist het statenlidmaatschap geldt als de nevenfunctie, brengt deze bepaling met zich mee dat het vervullen van een nevenfunctie geen afbreuk mag doen aan het aanzien van het ambt en het optimaal functioneren van degene die het ambt vervult. Hoewel niet eenvoudig valt op te sommen wat wel en wat niet meer aanvaardbaar is, beoogt dit artikel vooral te bewerkstelligen dat er, bij twijfel, collegiale afstemming plaatsvindt. De beslissing om een (neven)functie te aanvaarden of aan te houden, is uiteindelijk primair de verantwoordelijkheid van de bestuurder zelf. De bestuurder zal zich, zo nodig, wel moeten kunnen verantwoorden in de Staten. Voor vertegenwoordiging door bestuurders in rechtspersonen waarin de provincie participeert worden de geldende beleidsstandpunten in aanmerking genomen. In het besluit van Provinciale Staten, nr. 56 van 11 december 2002, is het toetsingskader voor deelnemingen en overige q.q.-functies vastgelegd.

Toelichting 4.2.

Voor de leden van Provinciale Staten zal het veelal eerder gaan om het openbaar maken van de hoofdfuncties i.p.v. nevenfuncties. Openbaarmaking geschiedt door terinzagelegging van een opgave van de (neven)functies op het provinciehuis.

Toelichting 4.3.

Van een nevenbetrekking uit hoofde van de functie (q.q.-nevenfunctie) is slechts sprake indien de statuten van de rechtspersoon benoeming van een provinciaal bestuurder voorschrijven. Ook kan van een q.q.-nevenfunctie sprake zijn als aan de benoeming van de bestuurder een provinciaal besluit ten grondslag ligt conform de hiertoe geformuleerde beleidsstandpunten.

Toelichting 5.1. en 5.2.

Integriteitsrisico's kunnen ontstaan als een bestuurder over informatie beschikt die hij kan gebruiken om er persoonlijk voordeel mee te behalen of kan aanwenden ten bate van bijvoorbeeld vrienden, kennissen, familieleden of andere relaties. De verleiding kan groot zijn om in de privé-sfeer melding te maken van informatie die voor relaties van direct belang is. Soms gaat het daarbij om informatie die in principe openbaar wordt, maar waarbij de bestuurder of zijn relaties voordeel hebben bij het eerder verkrijgen van die informatie. De geloofwaardigheid van de provincie wordt hiermee aangetast. Er moet op kunnen worden vertrouwd dat informatie bij de provincie in goede handen is en niet wordt gebruikt voor andere doeleinden dan waarvoor die informatie is verkregen. Een bijzondere vorm van oneigenlijk gebruik van informatie is het lekken van informatie naar pers en media. Het oogmerk is daarbij niet het behalen van voordeel in de privé-sfeer, maar het nastreven van politieke doeleinden.

Toelichting 5.3.

Bestuurders dienen altijd de waarheid te spreken en mogen geen informatie bewust 'onder de pet' houden. Zij moeten open en eerlijk zijn over hun feiten en falen. Dit beginsel lijdt alleen uitzondering in het geval van vergaderingen met gesloten deuren of in het geval dat over een bepaalde aangelegenheid geheimhouding is opgelegd. In dat geval vinden de uitzonderingsbepalingen van de Wob toepassing en hoeft informatie niet voor derden openbaar te worden gemaakt. Verder dient een bestuurder zich te onthouden van "het schenden van geheimen waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat hij uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift danwel van vroeger ambt of beroep verplicht is het te bewaren" (artikel 272 W.Sr.).

Toelichting 6.1.

Bij het afleggen van de ambtseed of belofte verklaren bestuurders dat zij geen giften of gunsten hebben gegeven of beloofd om benoemd te worden. Ook beloven ze geen geschenken of beloften te hebben aangenomen of te zullen aannemen om iets te doen of te laten. Dat betekent, kort gezegd, dat nooit giften of gunsten – ook niet als die van geringe waarde zijn – mogen worden aangenomen in ruil voor een tegenprestatie. Bedacht moet worden dat de onafhankelijkheid in de besluitvorming onder geen beding mag worden aangetast en acceptatie van geschenken niet is aan te bevelen in het geval dat onderhandelingen gaande zijn. Voorzover toch geschenken worden ontvangen, is belangrijke voorwaarde voor (overweging tot) acceptatie, dat de onafhankelijkheid van de bestuurder nimmer in geding gebracht mag (kunnen) worden.

Toelichting 6.2.-6.4.

Hierboven (toelichting 1.4.) is al gesteld, dat integriteit in de eerste plaats een kwestie is van mentaliteit en bewustwording. Voortdurende bereidheid tot openheid, transparant handelen en tot afleggen van verantwoording behoort daartoe. Dit geldt ook voor het constante bewustzijn dat zelfs de schijn van belangenverstrengeling resp. twijfel over integriteit moet worden voorkomen.

Deze uitgangspunten liggen ook ten grondslag aan de in artikel 6.2. e.v. voorgestelde regelgeving rond het aannemen van geschenken, regelgeving die ook onverkort is overgenomen uit de eerder genoemde IPO-handreiking.

Hoofdreutel is, dat door bestuurders ontvangen geschenken en giften gemeld en geregistreerd behoren te worden en eigendom zijn van de provincie, althans voorzover deze een waarde van € 50,- te boven gaan. Is de waarde lager, dan kunnen ze worden behouden zonder meld- en registratieverplichting. Hierbij kan, behalve de geschatte waarde, mede als uitgangspunt dienen dat een geschenk dat men zelf niet zou geven, ook niet geaccepteerd behoort te worden.

Bij het ontvangen van geschenken past openheid. Daarom regelt artikel 6.4., dat geschenken en giften niet op het huisadres worden ontvangen. Is dat toch gebeurd en zijn ze door de ontvanger niet direct geretourneerd, dan behoort dit te worden gemeld aan college of Presidium, alwaar een beslissing over de bestemming wordt genomen (binnen de kaders van de artikelen 6.2. en 6.3.). In het kader van het integriteitsbeleid dienen de begrippen 'geschenken en giften' ruim te worden geïnterpreteerd. Ook uitnodigingen voor een maaltijd, een excursie, een werkbezoek of deelname aan een evenement zijn beïnvloedingsmiddelen waarmee zorgvuldig moet worden omgegaan. Als het gaat om uitnodigingen voor excursies of werkbezoeken geldt als belangrijke voorwaarde voor acceptatie, dat deze functioneel zijn en in het belang van de provincie. Wordt daaraan voldaan, dan is het veelal tevens logisch, dat de provincie de reis- en verblijfkosten van de bestuurder voor zijn rekening neemt. Ook hier is openheid van belang: onverlet de eigen verantwoordelijkheid van de bestuurder verdient – zeker bij twijfel over de aanvaardbaarheid van acceptatie van de uitnodiging – melding en bespreking in het college resp. Presidium aanbeveling; daarbij kunnen dan zo nodig tevens nadere afspraken gemaakt worden over de vraag of en zo ja welke kosten voor wiens rekening zullen moeten komen.

Het bezoek aan evenementen op uitnodiging kan, maar hoeft zeker niet altijd functioneel en in het belang van de provincie te zijn. Dat betekent nog niet, dat dergelijke uitnodigingen nooit zouden kunnen worden aangenomen. Wel zal ook hier een grote mate van openheid moeten worden betracht, zodat controle en verantwoording mogelijk is. De openheid betekent ook dat het als regel zou moeten gaan om evenementen waarvoor meerdere personen of instanties worden uitgenodigd. Voorwaarde is verder dat deelname vooraf in het college of Presidium bespreekbaar gemaakt wordt en dat de uitnodiging binnen de grenzen van de redelijkheid blijft.

Het spreekt tot slot voor zich dat ook door andere geschenken of aangeboden voordelen een onafhankelijke besluitvorming in het gedrang kan komen. Dat beperkt zich niet tot gevallen van persoonlijke bevoordeling zoals bijvoorbeeld een goedkope verbouwing of tuinaanleg. Ook donaties aan de politieke partij van de bestuurder met het oog op een gunstige overheidsbeslissing zijn uit den boze.

Toelichting 7.2.

De opzet en inrichting van genoemde verordening is reeds zodanig, dat deze op een groot aantal punten automatisch een scheiding bewerkstelligt tussen de persoonlijke en de publieke middelen.

Voorzover bestuurders zaken toch nog rechtstreeks kunnen factureren, zijn hierover in de verordening heldere procedures vastgelegd. Voor de Commissaris van de Koningin geldt een rijksregeling met een eigen vergoedingssystematiek.

Voor de declaratie van reis-, verblijf-, representatie- en scholingskosten is in een tweetal GS-besluiten d.d. 21 maart 1995 (kenmerk BPO 95/277) en d.d. 8 januari 1997 (kenmerk BFB 96/376) aangegeven dat een kwartaalrapportage dient te worden opgesteld. Gelet op het feit dat deze besluiten van voor de dualisering zijn, wordt met het oog op de wenselijkheid van een dergelijke rapportage in deze gedragscode dezelfde procedure ook voor Provinciale Staten gehanteerd. Om pragmatische redenen wordt de kwartaalrapportage voor de Commissaris en het college aan de secretaris voorgelegd. Bij twijfelgevallen dient de portefeuillehouder Algemeen Bestuur te worden geïnformeerd. Voor de leden van Provinciale Staten wordt de kwartaalrapportage aan het Presidium voorgelegd.

Toelichting 7.3.

Voorzover zich kosten voordoen die niet voor vergoeding in aanmerking komen krachtens de 'Verordening rechtspositie gedeputeerden, Staten- en commissieleden' of het 'Rechtspositiebesluit commissarissen van de Koning', dient altijd voor ogen te worden gehouden dat overige door de bestuurder gemaakte kosten slechts worden vergoed als deze zijn gemaakt uit hoofde van de functie en niet in de privé-sfeer liggen. Ter bepaling van het begrip 'bestuurlijke uitgave' geldt dat met de uitgave in ieder geval het belang van de provincie gediend moet zijn én moet voortvloeien uit de functie. Hoewel deze afbakening wel het nodige houvast geeft, kan gesteld worden dat het moeilijk is om strikt sluitende algemene regels te stellen. Creditcards worden binnen de provincie Overijssel niet verstrekt.

Toelichting 8.1.

Het is bestuurders uiteraard niet toegestaan om provinciale voorzieningen en eigendommen ten eigen bate aan te wenden in de privé-sfeer. Net zomin is het toegestaan om voor rekening van de provincie personeel in te zetten voor privé-feestjes of de technische dienst voor reparaties aan het eigen huis. In de Verordening rechtspositie Statenleden, gedeputeerden en commissieleden is de, op basis van een bruikleenovereenkomst, ter beschikkingstelling van fax, mobiele telefoon en computer voor zakelijk gebruik geregeld.

Toelichting 9.1. t/m 9.3.

Deze artikelen gelden in mindere mate voor Statenleden. Buitenlandse reizen worden voor Statenleden beperkt tot excursies waaraan een statencommissie deelneemt danwel tot congressen, seminars e.d., waartoe men namens die commissie is afgevaardigd. In beginsel gelden voor buitenlandse reizen dezelfde regels als voor binnenlandse reizen. Dat betekent bijvoorbeeld dat de reis altijd een functioneel karakter moet hebben. Kan de functionaliteit niet worden aangetoond dan heeft deelname aan de reis een privé-karakter en komen de kosten voor eigen rekening. Dat wordt niet anders als geen publieke middelen hoeven te worden ingezet, doordat derden bereid zijn de reis te financieren. Is de functionaliteit van de reis aangetoond, dan horen de redelijk gemaakte reis- en verblijfkosten voor rekening van de provincie te komen. Bekostiging, geheel of gedeeltelijk, van dergelijke reizen door derden moet in beginsel worden afgewezen. Hiermee kan de onafhankelijke positie van de provincie in gevaar komen, bijvoorbeeld in situaties waarin contracten moeten worden gesloten met of gunningen verleend aan bedrijven. Soms hoeft het echter geen bezwaar te zijn als de ontvangende partij (een deel van) de reis- en verblijfkosten voor zijn rekening neemt bijvoorbeeld bij de uitnodiging voor een bezoek aan een 'zuster'-provincie. Openheid hierover is wel een voorwaarde.

Toelichting 9.6.

Meereizen van partners, mits vooraf gemeld, kan worden toegestaan. De kosten daarvoor komen geheel voor eigen rekening. De kosten kunnen alleen voor rekening van de provincie komen als de aanwezigheid van de partner tijdens de reis naar het oordeel van het college of het Presidium noodzakelijk is met het oog op de behartiging van de belangen van de provincie. Relevant zal daarbij onder meer zijn of de meereizende partner vooraf is uitgenodigd door de ontvangende partij. Tegen verlenging van de reisduur voor privé-doeleinden bestaan in beginsel geen bezwaren. Melding vooraf is wel gewenst. De extra reis- en verblijfkosten komen in dat geval uiteraard geheel voor eigen rekening.

Toelichting 9.7.

Gezorgd moet worden voor een zodanig sluitende financiële en administratieve systematiek dat er vertrouwen kan bestaan omtrent de juistheid en de rechtmatigheid van de uitgaven. De reis- en verblijfkosten komen zoveel mogelijk rechtstreeks voor rekening van de provincie.